

Giới trẻ với ngày 30/4

Tác Giả: Khánh An, phóng viên RFA

Thứ Hai, 26 Tháng 4 Năm 2010 21:21

Ngày 30 tháng 4 có thể là một kỷ niệm buồn hay vui.

Còn giới trẻ, những người đã sống được sinh ra sau ngày 30 tháng 4 năm 1975 thì nghĩ gì về ngày này.

AFP PHOTO Các nữ sinh trung học tại Hội An, Việt Nam.

Mọi quý vị và các bạn tiếp tục theo dõi câu chuyện “Giới trẻ với ngày 30/4” với các bạn trẻ đi diễu hành cho thế hệ 7X, 8X và 9X là Diu Đốc, Hoàng Pháp, Thìn và Thọ Hà Nội và Phụng Anh tại Sài Gòn.

Vì sao chúng ta nghèo?

Trong chương trình hôm nay, câu chuyện của chúng ta đang đang là ý kiến của Hoàng như sau:

“Khi hỏi tôi sao đột nhiên mình nghèo vậy thì rất nhiều người, mà thậm chí em thấy lãnh đạo của mình cũng nói là Việt Nam trải qua chiến tranh lâu quá. Bên Hoàng

Hoàng: Khi nói về đột nhiên mình, hỏi tôi sao đột nhiên mình nghèo vậy thì rất nhiều người, mà thậm chí em thấy lãnh đạo của mình cũng nói vậy, là Việt Nam trải qua chiến tranh lâu quá, bị chiến tranh tàn phá dữ dội quá, nhưng chúng ta bao giờ mà em nghe nói rằng thậm chí của Việt Nam là chúng tôi đã có hơn 30 năm hòa bình. Trong khi nếu chúng ta bên Đức thì chắc biết rất rõ là Đức mới chỉ thoát ngụy胎 năm 1989 thôi, nếu họ than rằng mình thì họ phải than gấp mười lần như vậy.

Mà dĩ nhiên em vừa nói, cái thói quen đó em nhớ là em đã được học ngay trong trường học, nhưng bài học sẽ vẫn nói cho học sinh mình nhớ thôi. Hỏi trước lúc học thì em không nghĩ, nhưng nếu bây giờ được phép đặt câu hỏi gì, em sẽ đặt câu hỏi với giáo viên em là: “Cô cần bao nhiêu năm nữa học thấy cần bao nhiêu năm nữa để không nói là đột nhiên Việt Nam bị tàn phá vì chiến tranh không?”. Em sẽ đặt câu hỏi đó và em tin rằng đó là câu hỏi rất khó trả lời.

Khánh An: Hoàng có nhắc đến một so sánh thì chắc dĩ nhiên là người đã ở Đức một thời gian, mặc dù hai xã hội đó hoàn toàn khác nhau nhưng chia sẻ điểm chung là sẽ chia rẽ Nam - Bắc và sau đó thống nhất, thì mới chắc dĩ nhiên chia sẻ một chút xíu kinh nghiệm mà chúng ta chỉ khi ở bên Đức.

Những người bán hàng rong tại Hà Nội, như chụp năm 2008. AFP PHOTO.

Đi u: , mà nó cũng g n v i ý Hoàng v a nói đó. Câu h i đó, nh ng bài h c l ch s mà Hoàng đã h c thì mình cũng đ c h c y nh v y đó Hoàng i.

Mình nghĩ đó là m t l i nói l p đi s th c mà n u nói to c móng heo ra thì ch ng ph i mình b chi n tranh tàn phá nhi u quá mà là vì lãnh đ o, t c là đ ng h ng c a mình, nó quá t .

Bây gi so sánh mình v i Đ c, bên Đ c thì Đông và Tây khi b c t ng Đông-Tây b s p đ , t c là th ng nh t đ t n c, thì l i hành x , h ng gi i quy t v n đ bên này hoàn toàn khác v i Vi t Nam.

Lúc này, Hoàng có nhữ c tấ i là có rấ t nhiề u ngườ i cầ a Miề n Nam VN bắ đi cầ i tồ o hay nói trườ ng ra là đi tù. Nhữ ng thầ hầ đó, nhữ ng con ngườ i xuấ t sắ c đó mà mình gồ p bên này rấ t nhiề u, hầ đã bắ Việ t Nam ra đi, nhữ ng cái đầ u đó, nhữ ng con tim đó, nhữ ng con ngườ i xuấ t sắ c đó vì không chầ u nầ i cái trườ i cầ i tồ o và bắ đi thì thầ t là đáng tiể c cho Việ t Nam, vì nầ u hầ đầ cầ i lầ i và đầ cầ cầ ng hiề n thì công cuầ c xây đầ ng nầ c Việ t Nam mình đã tuyể t vầ i hầ n nhiề u.

Đầ u đó cho thầ y là ầ bên Đầ c nhầ vầ y đó, tầ c là sau khi bầ c tầ ng sầ p đầ thì không có ai ầ bên Đông Đầ c phầ i đi "hầ c tầ p cầ i tồ o" cầ . Nó là mầ t sầ đi lên, còn nhầ cầ a mình nhầ hầ i này mình nói là đi lùi.

Bên Đầ c, sau khi bầ c tầ ng sầ p đầ thì đầ ng tiề n bên Tây Đầ c có giá trầ giồ ng nhầ đầ ng đầ , còn đầ ng tiề n bên Đông Đầ c giồ ng nhầ mầ t đầ ng VN, vầ y mà ngườ i ta đầ i mầ t đầ ng VN lầ y mầ t đầ . Tầ c là bây giầ các bầ n thầ tầ ng tầ ng coi, giầ sầ nhầ Thầ đi làm mầ t thắ ng đầ c 2 triề u đầ ng VN và sau biề n cầ giầ i phóng hoầ c thầ ng nhầ t thì Thầ đi làm mầ t thắ ng đầ c lầ nh 2 triề u đầ ...

Khánh An: Thì không phầ i đi làm nầ a!

Đầ u: Thì nó giồ ng giồ ng nhầ vầ y đó. Rầ i cho tầ i bây giầ nầ a, tầ c là nhữ ng ngườ i nhầ mình hiề n giầ cũng đầ ng đi làm ầ Đầ c, nó có mầ t cái mầ t chầ đầ nầ a nầ m trong chính sách cho toàn đầ t nầ c, gầ i là tầ ng trầ cho vùng Đông Đầ c, tầ c là mình đi làm thì mình phầ i đắ ng thuầ 10% thu nhầ p cầ a mình và 10% đó đầ qua Đông Đầ c đầ tái thiể t và xây đầ ng lầ i Đông Đầ c. Cho nên bây giầ , chầ sau mầ t thầ i gian ngầ n, khi mình đầ n thầ nhầ ng thành phầ bên Đông Đầ c, chầ , siêu thầ , đầ ng sầ này nầ đã đầ cầ nâng cầ p lên khá đầ ng đầ u vầ i bên Tây Đầ c. Đó, mình thầ y cái khác nhau là nầ m trong chính sách lầ nh đầ o, trong bầ c đầ cầ a hai đầ t nầ c là hoàn toàn khác nhau nhầ vầ y.

Niề m vui – nầ i buồ n

“Em không phầ i là ngườ i Miề n Nam nên em không tầ ng tầ ng đầ cầ ng khi đánh đầ đầ cầ cái đầ y thì ngườ i Miề n Nam lầ i chầ u khầ đầ n nhầ vầ y. Bầ n Thầ

Khánh An: Tờ này giới các bạn ở tỉnh Việt Nam, nhưng người chủ nhân hàng trăm tờ những chính sách và sự lãnh đạo của Đảng Cộng Sản Việt Nam hiện nay, các bạn nghĩ như thế nào với những nhận xét về ảnh hưởng của hai ảnh chụp đi diễn cho thấy hình 7X và 8X tại Đức và Pháp?

Thìn: Thế ra, ý kiến của các anh chị thì em cũng nghe nhưng mà thế sự bây giờ em mới được nghe trăm tờ những người ở Việt Nam nói với ngày 30 tháng 4, còn trước kia em chỉ nghe những người ở nước ngoài ta bàn luận với ngày 30 tháng 4, cũng không phải ai cũng đồng tình với ngày đó và người ta cũng không đồng tình cái xã hội ở Miền Bắc này. Nhưng mà thế sự bây giờ, người ở Miền Bắc gì nghe như em thì em rất tự hào với ngày 30 tháng 4 bởi vì ngày đó mình đánh đuổi được kẻ thù độc hại của nước khác.

Nhưng em không phải là người ở Miền Nam nên em không từng nghe được rằng khi đánh đuổi được cái đó thì người ở Miền Nam lại chịu khổ đau như vậy. Còn mới người nói là, em không biết nói thế nào nữa... nhưng mà thế sự cái ngày 30 tháng 4 đó và với người ở Miền Nam thì nó... Thôi, em xin phép em nói sau được không vì em không biết nói thế nào nữa.

Đi diễn miền Bắc tiến vào Sài Gòn hôm 30/04/1975. AFP Photo.

Khánh An: Cảm ơn Thìn. Còn hai bạn 9X, các bạn nghĩ như thế nào?

Phong Anh: Vâng. Cũng như anh Thìn, em lên đầu tiên cũng nghe ý kiến của hai anh chị nói về ngày 30 tháng 4 như thế. Thế có phải vì em thì hơi bị ng, bị t ng vì... em không biết nói thế nào...

Khánh An: Như ngày đầu mà lúc này các bạn đã chia sẻ là cái ngày đó là ngày đáng tự hào, ngày đó là ngày giới phóng, thế ng nh t đ t n c... thì tự nhiên có cái gì, đã bao giờ bạn đặt câu hỏi là như ngày đầu bạn học có đúng hay không?

Thị O: Vâng. Cũng như chị Phong Anh, em ngày xưa học lịch sử thế có rất khó khăn. Em không biết là do cách dạy hay là do cách học của học sinh, như ng mà....

Thìn: Chị Khánh An, để em nói về đầu u này để các không ?
Khánh An: Mời Thìn.

Thìn: Thế ra thì em thấy chị báo là đặt câu hỏi có đúng hay không dạy, để vì em, khi em nghe thấy hai anh chị nói về vấn đề ngày 30 tháng 4 ở Miền Nam thì em mới biết, chị còn thế ra trước kia, chú em cũng là giáo viên và cũng nhiều người nói về lịch sử ở Việt Nam và học cũng không thích về cái ngày dạy. Họ nói là nếu có đặt chính quyền Ngô Đình Diệm năm đó dạy thì thế.

Như ng mà để vì học sinh ở Việt Nam để đặt để các câu hỏi lịch sử dạy có đúng hay không thì học sinh Việt Nam không làm được đâu chị . Họ không làm được đâu! Giới ng như em, họ cũng chỉ tự hào về cái truyền thống dạy là của Việt Nam thôi chị họ không thế đặt để các câu hỏi lịch sử dạy có đúng hay không, và cái giáo dục ở Việt Nam nó mà dân chúng không nên học sinh không thế đặt để các câu hỏi dạy đâu .

Diệu: Xin mời Khánh An. Đầu u mà Thìn vừa mới nói ra đó: Cái giáo dục mà dân, thế đó em dùng rất chính xác. Em học triết phải không?

Mình thấy là ở Việt Nam học lịch sử phải theo cái nhìn của đảng cộng sản thôi, thế là giới ng như hỏi xưa mình đi học, hay có câu nói vui là "em hãy miêu tả ý kiến của cô về con mèo" thế ng học, thế là mình chỉ để nói về con mèo theo suy nghĩ của cô giáo. Cô giáo báo nó có đuôi là

nó có đuôi và nói nó có mắt lõ tai là nó có mắt lõ tai.

Viết Nam mình đã được học lịch sử và nhiều thứ học khác, nhất là triết học và chính trị lung tung, nó được theo một quan điểm thôi và mình không có được nhìn từ nhiều phía khác nhau cho nên mình chỉ nhìn thấy được cái đuôi của con voi.

Hiện đây, mình thấy rất là thú vị là không chỉ riêng những phần hội lâu nay của Miền Nam mà những người đã từng rất hào và đã cùng họ nhận là nhiều, tức là những người ở Miền Bắc, ví dụ như vợ của tôi là học sĩ Tô Hồi, không biết Thìn và những người ở Miền Bắc có biết không, ông đã viết một cuốn hồi ký và bày tỏ ra những suy nghĩ thật sự về cuộc chiến, và niềm tự hào là người Việt Nam, và nỗi đau xót là mình đã đi vào cuộc chiến như vậy một cách mù quáng và một cách hèn nhát. Nếu được, mọi bạn chỉ cần lên online thì sẽ được được và lúc đó như internet mình sẽ mở rộng được hơn kiến thức của mình và những cái gì mình nhận được trong trường học vốn là những cái rất tốt cho và phiến diện.

Tự hào?

“Em tự hào không phải vì mình đã đánh thắng quân này hay đánh thắng quân kia mà em tự hào theo cái nghĩa rất bình dân là em thấy máu của dân Việt Nam ngừng đổ. Bạn Hoàng

Khánh An: Bây giờ sau khi nhìn về những cái quá khứ thì mình muốn nói đến chuyện hiện tại. Đòi hỏi các bạn, hiện nay các bạn tự hào về cái gì ở đất nước của mình?

Phong Anh: Em nghĩ gì về việc là tự hào theo tính di truyền hay sao đó.

Khánh An: Tính di truyền là như thế nào em?

Phong Anh: Gì về việc là, ví dụ như trong gia đình em, nếu bây giờ chỉ hỏi tôi sao thì em cũng không biết tôi sao nữa, tức là vì em không sống trong thời đại đó, những cái gì em nghe kể như là dân tộc ta trải qua rất nhiều đau khổ rồi thế nhưng, gì về việc là vượt qua khó khăn vậy đó, nên nó có tính di truyền đi xuống, cảm thấy tự hào về dân tộc mình mà không có niềm rõ rệt về những cái gì bên sâu bên trong đó. Hôm nay nghe chị Diễm rồi anh Hoàng và anh Thìn nói thì em mới bắt đầu có một số khái niệm gì đó.

Còn bây giờ thì em quên lý cái hộp mail của ông em nên lâu lâu cũng có một số thì giới ng nh là, nếu mà xét theo cách nhìn của, em nghĩ là của công an hay sao đó, thì nó giới ng nh là thì "ph n đ ng" và cũng có nh ng v n đ mà nó làm cho thì c s là rung l c tình th n r t là nh u, vì nó nói giới ng nh là Đ ng có giới u m t s gì đó và ch đ a ra nh ng gì đã qua ch n l c r i, ch không h đ a ra t t c , thì nh ng th h sau này ch c là không bi t đ c s th t c a t t c câu chuy n đó. Nh ng đ c th em ch đ c l t qua r i cũng không có c m giác gì nh u, t i vì nh ng gì ông bà em truy n l i thì em v n th y t hào v d n t c mình, giới ng nh là không có thì c m c gì v đ i u đó.

Khánh An: Đó là một kinh nghiệm của bạn Phan ng Anh. Hồi lúc này hình như Thìn đang muốn nói điều gì, phải không Thìn?

Gi i tr , sinh viên Vi t Nam t i m t h i ch v tin h c năm 2010. Photo courtesy of phanvien.com

Thìn: Vâng. Thì c ra, em nghĩ rằng xét về chi n tranh của Vi t Nam thì em nghĩ là v n đáng t hào, t hào về chi n tranh Vi t Nam, t hào về truy n th ng đánh gi c của Vi t Nam, t hào r ng trên th giới ch có 6 v t ng tài thì Vi t Nam đã có 2 v t ng tài.

Chúng ta phải tha nh n về truy n th ng yêu n c đánh gi c của Vi t Nam. Nh ng em không th y rằng là ngày 30 tháng 4 thì theo ng i dân Vi t Nam nói là ngày giới phóng nh ng nh ng ng i khác thì nói là một cái m c đau th ng, nh u ng i ph i b n c, nh u ng i ph i đi c i

tô, nhng mà em không nghĩ th, em ch nghĩ r ng n u xét v chi n tranh thì em nghĩ r ng nên t hào và đáng t hào, ch trách là do cái đ ng l i sau này c a đ ng ta không đúng và không lãnh đ o đ c nhân dân ta đ xây đ ng đ t n c đi lên.

Khánh An: Hoàng nghĩ nh th nào v ý ki n c a Thìn?

Hoàng: Sau khi nhìn v l ch s Vi t Nam em cũng t hào. Em t hào không ph i vì mình đã đánh th ng quân này hay đánh th ng quân kia mà em t hào theo cái nghĩa r t bình dân là em th y máu c a dân Vi t Nam ng ng đ , không c n thi t ph i đ lâu nh v y. Đó là cái l n l m đó ch . B i vì dù sao chẳng n a, giai đ o n tr c 75 v n là m t giai đ o n n i da xáo th t, ng i Vi t Nam gi t ng i Vi t Nam.

Bây gi , nghĩ g n g n m t tí là ít ra, b c qua giai đ o n đó, ng i Vi t Nam b t gi t ng i Vi t Nam, thì cái đó cũng là m t cái, nói t hào thì h i quá nh ng cũng là m t cái r t đáng vui ch , m t b c ti n, m t ngã r c a l ch s Vi t Nam.

B n Thìn thì t hào h n n a vì th gi i có 6 v t ng tài thì Vi t Nam có 2 ng i, có nghĩa là đ c 1/3, em thì không đ ý l m t i thành tích đó nh ng em ch mu n làm sao mà, vì dân Vi t Nam mình kh quá r i, trong l ch s đ h ph ng B c m y ngàn năm, đánh Tây đánh Tàu, nên kh quá r i, bây gi h x ng đáng ph i đ c h ng hòa bình, h x ng đáng đ c h ng m t cu c s ng h nh phúc, h x ng đáng ph i đ c tôn tr ng. Bây gi mình có hòa bình r i, em nghĩ không c n thi t ph i đi đ u đá hay là c i t o nhau, em th y nh ng cái đó là nh ng cái làm suy y u s c m nh c a m t dân t c.

Em thì nhìn cái gì cũng r t th c t , nh ng cái mà m t dân t c c n tr c h t là cu c s ng h nh phúc mà trong đó con ng i đ c h ng nh ng cái mà đúng ra h ph i đ c h ng. Ch còn nh ng vi c, ví d nh bây gi mình ti n theo m t hình thái xã h i này hay m t hình thái xã h i khác, thì t t c nh ng đi u y nó ph i đi ph c v l i cho con ng i, ch không ph i con ng i lao ra đ kh ng đ nh m t h c thuy t hay là kh ng đ nh m t hình thái xã h i. Em nghĩ v y, em nghĩ con ng i Vi t Nam đã quá kh r i, bây gi h ph i là đ nh cao c a m i hành đ ng, c a m i mong mu n, đó là cái c n thi t cho Vi t Nam, ch còn Vi t Nam có hai ng i t ng hay có n a ng i t ng gì đó thì đ i v i em đi u đó không quan tr ng .

Di u: Mình đ nh ch c Thìn t i vì Thìn nói th gi i có 6 v t ng tài thì Vi t Nam có 2 v đó,

Giới thiệu vớ ngày 30/4

Tác Giả: Khánh An, phóng viên RFA
Thứ Hai, 26 Tháng 4 Năm 2010 21:21

chợ c Thờn cho vui thợ thời, nhợ ng cũng lợ u ý cái đợ cũng là do ợ nh hợợ ng cợ a truyợ n thờng lên trên con ngợợ i mừnh đợ Thờn.

Truyợ n thờng, báo chí cợ a Viợ t Nam và giáo đợ c ợ Viợ t Nam đợ lợ i cho mừnh, ý thợ c cợ a mừnh ,vô thợ c và tiợ m thợ c cợ a mừnh mợ t ợ nh hợợ ng rợ t sấu đợ m. Tợ i sao báo chí Viợ t Nam không nhợ c tợ i là thợ giợ i có bao nhiêu ngợợ i đã lănh giợ i Nobel mà sao Viợ t Nam mừnh không có ai?